

Selectie van teksten wat betreft ziekte en arbeidsongeschiktheid van werkenden uit het WETBOEK VAN WERK 2025

Uitgangspunten

Algemeen, blz. 2

3. Sociale trampoline voor periodes van inactiviteit via de regionale Werkhub, die zorgt voor (i) scholing en ontwikkeling, (ii) opvang inkomensverlies (werkloosheid/arbeitsongeschiktheid/verlof), (iii) re-integratie en (iv) arbeidsbemiddeling (van-werk-naar-werk).

Arbeitsongeschiktheid, blz. 2:

8. De werkverschaffer is verantwoordelijk voor de eerste zes weken van inkomensderving van de werker.

9. Na de wachttijd van zes weken geniet de werker inkomensbescherming via een collectieve private verzekering. Re-integratie via de regionale Werkhub.

Randvoorwaarden

Regionale werkhub, blz. 10:

Een hub is een knooppunt in een (ster)netwerk, waar verschillende bronnen samenkomen en tevens een verdeelcentrum. In de voorgestelde Werkhub werken niet alleen regionale, maar ook sectorale en landelijke organisaties, zowel van publieke als private aard samen. De dagelijkse regie van de Werkhub kan belegd worden bij de triple helix organisatie van de bestaande arbeidsmarktregio's, waarbij alle deelnemende partijen en afgevaardigden van cliënten vertegenwoordigd zijn in de Werkhub raad. Die andere deelnemende partijen houden daarbij hun eigen (wettelijke) verantwoordelijkheden. Het is uitdrukkelijk niet de bedoeling om tot één 'totaalorganisatie' onder overheidshoede te komen. ... Wel is het doel zowel werkenden als werkverschaffers integrale en zo laagdrempelig mogelijke dienstverlening te bieden en tot volledige "ontschotting" te komen, zodat werkenden en werkverschaffers met elke vraag en behoefte bij de Werkhub terecht kunnen.

<http://vkom.nl/>

Werker

Bescherming boven contractsvorm, blz. 15:

Voor het arbeidsongeschiktheidsrisico [geldt] ... dat de ZW/Wet WIA gaan fungeren als (verplichte) aanvulling op de brede arbeidsongeschiktheidsverzekering ... Het is dus als het ware een topje bovenop de basisuitkering (zoals dat destijds ook zo was bij de AAW/WAO).

Voor de werker betekent dit concreet: de eerste 6 weken van de ziekte doorbetaling van loon, daarna een basisuitkering die eerst wordt aangevuld vanuit de ZW en na 2 jaar arbeidsongeschiktheid vanuit de Wet WIA – over deze termijnen valt natuurlijk te twisten, maar als we het bestaande systeem op dit punt handhaven, wordt dit het plaatje.

Beschermingsvormen die gelden voor iedereen, blz. 15:

De beschermingsvormen die openstaan voor iedereen kunnen worden onderverdeeld in drie hoofdcategorieën:

- 1) Het stimuleren en faciliteren van continue investeringen in menselijk kapitaal = Leven lang ontwikkelen-lijn
- 2) De sociale trampoline = ondersteuningslijn bij inactiviteit + opvang inkomensverlies bij werkonderbreking als gevolg van ontwikkelverlof, zorgverlof, vakantieverlof en ook ziekte/arbeitsongeschiktheid/ werkloosheid
- 3) Sociale vangnetten = inkomensbescherming via de volksverzekeringen met als nieuw element de brede arbeidsongeschiktheidsverzekering. Het gat in het beschermingsnet dat ontstond door de afschaffing van de AAW/WAZ wordt hiermee gedekt.

Werk en ziekte

Een algemene volksverzekering voor het risico van inkomensverlies door arbeidsongeschiktheid, blz. 34 -36:

Naar Duits en Belgisch voorbeeld zou deze inkomensvoorziening onderdeel kunnen zijn van een brede arbeidsongeschiktheidsverzekering die ook ziektekosten dekt. Het is dus één verzekering die uit twee componenten bestaat. Wordt dit voorbeeld gevolgd, dan ligt het voor de hand om de inkomenscomponent onder te brengen in de Zorgverzekeringswet (Zvw). Dit impliceert, net als bij de ziektekosten, een keuze voor een regeling die openstaat voor ingezetenen. De doelgroep kan overigens worden beperkt tot werkenden door aan het uitkeringsrecht de voorwaarde te verbinden dat de betrokkene in het jaar voorafgaande aan de arbeidsongeschiktheid een bepaald inkomen heeft verdiend.

Naar Duits en Belgisch voorbeeld zou de inkomensvoorziening kunnen ingaan na een wachttijd van enkele weken (Duitsland: 6 weken; België 4 weken). In deze weken betaalt de werkverschaffer het loon door aan de werker die voldoet aan onze definitie. ...

Bij de dekking van het inkomensverlies wordt geen onderscheid gemaakt naar oorzaak van arbeidsongeschiktheid. ...

<http://vkom.nl/>

De basisuitkering bedraagt maximaal 100% van het minimumloon. Het uitkeringspercentage hangt af van de mate van arbeidsongeschiktheid. Toegang bij een arbeidsongeschiktheidspercentage van minimaal 25% en na een wachttijd van zes weken. Voor werkers kan de basisuitkering worden aangevuld met een uitkering op grond van de werknemersverzekeringen (ZW/WIA). ...

De uitkering geldt zolang de arbeidsongeschiktheid duurt, maar wel vanuit het perspectief dat de waarde van werk onderhouden en gekoesterd moet worden. Dit impliceert dat het systeem zo wordt ingericht dat mensen zo snel mogelijk weer aan het werk gaan, zodat stagnatie en verlies van ontwikkelingskansen worden voorkomen. ... [Diverse instrumenten] en de Werkhub zijn daarbij behulpzaam. ...

Conform de structuur van de Zorgverzekeringswet, wordt de uitvoering toevertrouwd aan de particuliere verzekeringsmarkt die zich moet houden aan bepaalde randvoorwaarden, zoals een acceptatieplicht. Aangezien de opvang van inkomensverlies iets anders is dan de opvang van ziektekosten, ligt het voor de hand om bij de concrete invulling hiervan voort te bouwen op de bestaande verzuimverzekeringen die nu het loonbetalingsrisico van werkgevers en vaak ook het WGA-risico (Werkhervattingsregeling Gedeeltelijk Arbeidsongeschikten) dekken. ...

De inkomensvoorziening wordt gefinancierd door premies die werkers en werkverschaffers opbrengen. Daarnaast dragen afnemers van de diensten bij via een sectorpremie of sociale accijns (toeslag op producten waarvan de middelen ten gunste komen van de zorgkosten). Een premiedifferentiatie naar gelang de 'vervuiling' ligt hier voor de hand. ...

TvO 190801

https://www.vaan-arbeidsrecht.nl/images/Wetboek_van_werk_concept_design_june_2019.pdf?style=original&1561053747

Blz. 3:

Op hoofdlijnen zien de belangrijkste wijzigingen er als volgt uit.			
Kernwijzigingen			
1	Verruiming werknemersbegrip naar 'werker'	7	Laagdrempelige arbeidsrechter
2	Leven lang ontwikkelen als kernwaarde	8	Verval transitievergoeding
3	Zes weken inkomen tijdens ziekte door werkverschaffer	9	Verhoogde WW
4	Inkomensbescherming tijdens ziekte na zes weken voor <u>alle</u> werkers	10	Versterking loopbaanbeleid
5	Een redelijke grond voor <u>elke</u> beëindiging	11	Pensioen incl. zelfstandigenregeling
6	Repressieve toetsing van deze grond	12	Gelijke fiscale behandeling van alle werkers

